

Zadeva C-10/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

5. januar 2022

Predložitveno sodišče:

Tribunale ordinario di Roma (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

5. januar 2022

Tožeča stranka:

Liberi editori e autori (LEA)

Tožena stranka:

Jamendo SA

ITALIJANSKA REPUBLIKA

TRIBUNALE ORDINARIO DI ROMA

17. SENAT, SPECIALIZIRAN ZA PRAVO DRUŽB

[...] (ni prevedeno)

sprejema naslednji

**SKLEP O VLOŽITVI PREDLOGA ZA SPREJETJE PREDHODNE
ODLOČBE za obravnavanje po hitrem postopku**

(člen 267 PDEU in člen 105 Poslovnika Sodišča)

v zadevi [...] (ni prevedeno)

med

LEA – LIBERI EDITORI E AUTORI [...] (ni prevedeno)

tožeča stranka

proti

JAMENDO SA [...] (ni prevedeno) s sedežem v [Luksemburgu] [...] (ni prevedeno)

tožena stranka

PREDMET SPORA

- 1 LEA je organizacija za kolektivno upravljanje avtorskih pravic oziroma eden od subjektov, pooblaščenih za posredovanje avtorskih pravic v Italiji v skladu s členom 180 Legge sul diritto d'autore n. 633 del 1941 (zakon št. 633 iz leta 1941 o avtorskih pravicah), in opravlja funkcijo pooblaščenca za upravljanje avtorskih pravic svojih članov in zbiranja prihodkov iz teh avtorskih pravic. LEA izključno, neposredno in po pogodbah o zastopanju, sklenjenimi z neodvisnimi subjekti za upravljanje in organizacijami za kolektivno upravljanje, tudi tistimi zunaj EU, upravlja avtorske pravice okoli 39.000 avtorjev in založnikov, od katerih je več kot 22.000 italijanskih. V okviru tega postopka spada med prejeta pooblastila tudi zbiranje in pobiranje vseh nadomestil, ki izhajajo iz izboljšanih licenc za difuzijo ambientalne glasbe ali glasbe v ozadju v trgovinah prek radia v trgovini.
- 2 JAMENDO je neodvisni subjekt za upravljanje avtorskih pravic luksemburškega prava, ki od leta 2004 posluje v Italiji in si prizadeva povezovati ustvarjalce in ljubitelje glasbe po vsem svetu, s ciljem ustvariti mednarodno skupnost neodvisne glasbe. Jamendo Music daje dostop do obsežnega kataloga z več kot 700.000 skladbami, ki si jih deli več kot 45.000 ustvarjalcev iz več kot 150 držav po svetu. Skladbe je mogoče brezplačno prenesti ali poslušati s spletnega mesta Jamendo za osebno uporabo v skladu s pogoji licenc, ki se uporabljajo, del digitalnega glasbenega kataloga pa je dan na voljo tudi za komercialne namene, če so imetniki pravic tako uporabo odobrili.
- 3 LEA je pri tem sodišču vložila tožbo za prenehanje opravljanja dejavnosti subjekta JAMENDO *ante causam* na podlagi tega, da je dejavnost posredovanja avtorskih pravic, ki jo v Italiji izvaja tožena stranka, nezakonita,
 - ker JAMENDO ni vpisan v razvid organizacij, pooblaščenih za posredovanje avtorskih pravic v Italiji;
 - ker ne izpolnjuje posebnih zahtev iz decreto legislativo n. 35/2017 (zakonska uredba št. 35/2017) o prenosu Direktive 2014/26/EU o kolektivnem upravljanju avtorskih pravic;
 - ker JAMENDO ministrstvu za telekomunikacije ni predložil potrebne prijave začetka opravljanja dejavnosti v skladu s členom 8 zgoraj navedene zakonske uredbe št. 35/2017.

LEA torej predlaga, da se subjektu JAMENDO odredi prenehanje opravljanja gospodarske dejavnosti v Italiji, naloži kazen za nespoštovanje v višini 20.000 EUR/dan in da se objavi odločba o prenehanju opravljanja dejavnosti v treh največjih nacionalnih dnevnikih časopisih;

- 4 JAMENDO je v postopku zavarovanja pristopil in se skliceval na razlago italijanske zakonodaje, skladno z določbami Direktive 2014/26/EU, ki določa, da imetniki avtorske in sorodnih pravic za glasbena dela svobodno zaupajo upravljanje organizaciji za kolektivno upravljanje pravic oziroma neodvisnemu subjektu za upravljanje. V Direktivi sta namreč kot subjekti, pooblaščenici za upravljanje dejavnosti upravljanja avtorskih pravic, navedeni dve različni kategoriji subjektov, ki sta navedeni in opredeljeni tudi v členu 3 Direktive:
 - **organizacija za kolektivno upravljanje pravic** oziroma organizacija, „ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščenica za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki izpolnjuje eno ali obe naslednji merili: (i) je v lasti ali pod nadzorom svojih članov; (ii) je organizirana na nepridobitni osnovi“.
 - **neodvisni subjekt za upravljanje** oziroma organizacija, „ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščenica za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki: (i) ni v celoti ali deloma v neposredni ali posredni lasti ali pod nadzorom imetnikov pravic in (ii) je organizirana na pridobitni osnovi“.
- 5 JAMENDO očita, da italijanski zakonodajalec pri prenosu evropske zakonodaje ni pravilno podelil pravic iz Direktive neodvisnim subjektom za upravljanje. Člen 180 zakona o avtorskih pravicah, ki ga vsebuje uredba o prenosu, namreč še vedno določa, da lahko dejavnost posredovanja opravljajo samo Società Italiana degli Autori ed Editori (italijansko združenje avtorjev in izdajateljev, v nadaljevanju: SIAE) in organizacije za kolektivno upravljanje pravic, neodvisnih subjektov za upravljanje pa ne omenja. Italijanska zakonodaja je torej v Italiji preprečila poslovanje neodvisnim subjektom za upravljanje na področju posredovanja avtorskih pravic in jih prisilila v sklepanje pogodb s SIAE ali pooblaščenimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic.
- 6 Podredno je JAMENDO izjavil, da njegova dejavnost ne spada na področje kolektivnega upravljanja avtorskih pravic, ampak na področje neposrednega upravljanja teh pravic, pri tem pa se je skliceval na uvodno izjavo 16 Direktive, ki izključuje možnost, da bi bile v opredelitev neodvisnih subjektov za upravljanje vključene kategorije (na primer uredniki ali producenti), ki podeljujejo licence za pravice, ki so jim bile podeljene na podlagi „individualno“ izpogajanih sporazumov.

REFERENČNI PREDPISI

- 7 Direktiva 2014/26/EU izhaja iz predpostavke, da na „notranjem trgu, na katerem ni izkrivljanja konkurence, varstvo inovacij in intelektualnega ustvarjanja spodbuja tudi naložbe v inovativne storitve in izdelke“ (uvodna izjava 1) in da kadar „imajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic sedež v Uniji, bi morale uživati pravice, ki jih zagotavljajo Pogodbe, ko zastopajo imetnike pravic s stalnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah ali izdajajo licence uporabnikom s stalnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah“ (uvodna izjava 4). Zlasti člen 5[2] Direktive, ki povzema vsebino Priporočila Komisije z dne 18. maja 2005 o kolektivnem čezmejnem upravljanju avtorskih in sorodnih pravic za zakonite spletne glasbene storitve (UL EU z dne 21. oktobra 2005) in jo razširja na celotni sektor del, zaščitenih z avtorskimi pravicami, določa: „Imetniki pravic imajo pravico, da organizacijo za kolektivno upravljanje pravic po lastni izbiri pooblastijo za upravljanje pravic, kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine po lastni izbiri ter za ozemlja po lastni izbiri, ne glede na državo članico državljanstva, prebivališča ali sedeža organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali imetnika pravic“.
- 8 Direktiva določa dve ločeni kategoriji subjektov, pooblaščenih za opravljanje dejavnosti upravljanja avtorskih pravic, ki sta v njej tako opredeljeni (člen 3): organizacija za kolektivno upravljanje pravic „pomeni vsako organizacijo, ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščena za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki izpolnjuje eno ali obe naslednji merili: (i) je v lasti ali pod nadzorom svojih članov; (ii) je organizirana na nepridobitni osnovi“; in neodvisni subjekt za upravljanje „pomeni vsako organizacijo, ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščena za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki: (i) ni v celoti ali deloma v neposredni ali posredni lasti ali pod nadzorom imetnikov pravic in (ii) je organizirana na pridobitni osnovi“.
- 9 Jedro italijanske ureditve o avtorskih pravicah je zakon št. 633 z dne 22. aprila 1941 (o varstvu avtorskih pravic in pravic, povezanih z izvajanjem, v GURI št. 166 z dne 16. julija 1941) s poznejšimi spremembami.
- 10 Italijanska vlada je z Decreto Legislativo 15 marzo 2017, n. 35 (zakonska uredba št. 35 z dne 15. marca 2017) (uredba o prenosu) prenesla Barnierjevo direktivo [2014/26/EU], vendar v bistvu ni spremenila vsebine člena 180 zakona o avtorskih pravicah, ki je dejansko onemogočal pravilno uporabo Barnierjeve direktive v Italiji. Ostal je namreč monopol SIAE na področju posredovanja avtorskih pravic, imetnikom pravic pa ni bila omogočena svobodna izbira organizacije, kateri zaupati svoje avtorske pravice. Zaradi precejšnje negotovosti, ki se je pojavila po takem nepopolnem prenosu in po postopku za ugotavljanje kršitev, ki ga je proti Italiji sprožila Evropska komisija, je italijanska vlada z Decreto Legge 16 ottobre

2017, n. 148 (uredba-zakon št. 148 z dne 16. oktobra 2017) o nujnih določbah o davčnih in finančnih zadevah spremenila člen 180 zakona št. 633/1941 tako, da je pridržek, ki je bil prvotno predviden samo za SIAE, razširila „na druge organizacije za kolektivno upravljanje iz zakonske uredbe št. 35 z dne 15. marca 2017“ (in torej ne na neodvisne subjekte za upravljanje). Veljavno besedilo člena 180 zakona o avtorskih pravicah določa: „[1.] Dejavnost posrednika, kakor koli se izvaja, v vseh neposrednih ali posrednih oblikah ukrepanja, posredovanja, pooblaščenja, zastopanja in odstopa za izvajanje pravic uprizoritve, izvedbe, recitacije, radiodifuzije, vključno s priobčitvijo javnosti prek satelita, ter mehanskega in kinematografskega reproduciranja varovanih del, je pridržana izključno Italijanskemu združenju avtorjev in izdajateljev (SIAE) in drugim organizacijam za kolektivno upravljanje iz zakonske uredbe št. 35 z dne 15. marca 2017. [2.] Ta dejavnost se opravlja za: 1) podeljevanje, v imenu in v interesu imetnikov pravice, licenc in dovoljenj za gospodarsko uporabo varovanih del; 2) prejemanje prihodkov iz navedenih licenc in dovoljenj; 3) delitev teh prihodkov med upravičence. [3.] Dejavnost Italijanskega združenja avtorjev in izdajateljev (SIAE) se opravlja tudi v skladu s predpisi, določenimi v pravnem redu tujih držav, v katerih ima organizirano zastopništvo. [4.] Zgoraj navedene izključne pravice ne posegajo v pravico, ki jo imajo avtor, njegovi nasledniki ali po njem upravičene osebe, da neposredno uresničujejo pravice, ki so jim priznane s tem zakonom“.

RAZLOGI ZA PREDLOG ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE

- 11 Dovolj jasno je, da JAMENDO v Italiji izvaja dejavnost posredovanja del, varovanih z avtorsko pravico. Kot namreč določa Jamendo v svojih splošnih pogojih uporabe (*General Terms of Use*), lahko vsak ustvarjalec na platformi, ki jo daje na voljo Jamendo, objavi eno ali več svojih glasbenih del (skladb ali albumov) s klikom na funkcijo „upload your music“. Ustvarjalec ob naložitvi poleg tega za vsako naloženo delo izbere vrsto licence *Creative Commons*, ki jo želi uporabiti, in tako za vsako posamezno delo določi pravice, ki jih lahko izkoriščajo uporabniki platforme (in sicer ljudje, ki uporabljajo storitve, ki jih ponuja Jamendo). Ko ustvarjalec naloži svojo glasbo na portal, se lahko odloči, da se bo prijavil tudi na storitev Jamendo Licensing na digitalni platformi, tako da podpiše pogodbo o distribuciji. Ustvarjalec lahko po včlanitvi (ročno) doda eno ali več del v storitev Jamendo Licensing in se odloči, ali bo sodeloval v komercialnih programih, ki so na voljo: „In store Program“ (licenca za glasbo v ozadju v trgovinah [...] (ni prevedeno)) in „Catalog Program“ (licenca za sinhronizacijo glasbe z avdiovizualnimi vsebinami ali za druge multimedijske projekte). Imetniki pravic s podpisom pogodbe o distribuciji zagotovijo subjektu Jamendo, da niso povezani z nobeno družbo za kolektivno upravljanje in da nimajo s takimi subjekti ali zasebnimi podjetji (zlasti radiodifuzijskimi hišami, distribucijskimi platformami, proizvajalci ali znamkami) take vrste pogodbenih obveznosti, ki bi jim onemogočale uporabo programa Jamendo Licensing po svetu in posledično odločitev za neodvisno upravljanje svojih avtorskih pravic. S programom Jamendo In-Store se dela certificiranega ustvarjalca vključijo v sezname

posnetkov, ki jih ustvarja Jamendo – trenutno jih je 27 –, in se predvajajo kot glasba v ozadju v javnih prostorih („Playlist“).

- 12 Videti je torej, da dejavnost tožene stranke ne spada neposredno na področje neposrednega upravljanja, ker JAMENDO, kot je sam izjavil, podeljuje licence in podlicence, pobira nadomestila na podlagi števila uporab dela in zadrži plačilo, ki se določi v odstotkih od prejetih plačil; poleg tega ni videti, da so pogodbe, ki jih JAMENDO ponudi svojim članom, rezultat individualnih pogajanj; izbira med različnimi možnostmi včlanitve, ki jih je določil JAMENDO z različnimi oblikami pogodb in upravljanja avtorskih pravic, ne odpravijo dejstva, da gre pri sklenitvi pogodbe za včlanitev, ta element pa onemogoča, da bi se lahko posamezne pogodbe štele za rezultat individualnih pogajanj.
- 13 Poleg tega tudi JAMENDO sam navaja, da upravlja „tehnološko platformo (dostopno na spletnem naslovu www.jamendo.com), katere cilj je distribucija in licenciranje glasbenih del neodvisnih avtorjev/ustvarjalcev po svetu“.
- 14 Med strankama pa ni sporno, da LEA ustreza zakonski opredelitvi organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- 15 Videti je, da je med strankama nesporno tudi, da tožena stranka JAMENDO ni vpisana v seznam pooblaščenih družb za kolektivno upravljanje v skladu s členom 5(1) Priloge A k deliberi n. 396/17/CONS (sklep št. 396/17/CONS). Niti se ne more vpisati/akreditirati zaradi določb člena 180 zakona o avtorskih pravicah.
- 16 Mogoče je trditi, da bi lahko šlo za zavarovanje *fumus boni iuris* v korist organizacije LEA, ker je dejavnost, ki jo opravlja subjekt Jamendo, popolnoma primerljiva dejavnosti, ki jo opravlja LEA, kateri je tožena stranka neposredna konkurentka, pri čemer niso izpolnjene zakonske zahteve: posredovanje avtorskih pravic v obliki kolektivnega upravljanja.
- 17 Glede *periculum in mora* je ustaljeno mnenje predložitvenega sodišča, da se nahaja v *in re ipsa*, kadar koli gre za kršitev pravic intelektualne lastnine, in da tožba za prenehanje kršitve najbolj ustreza interesom imetnika avtorskih pravic in kolektivne organizacije, in sicer tudi glede na precejšnjo gospodarsko škodo, ki se povzroča sistemu avtorskih pravic z razširjanjem ponarejenih del oziroma s kršitvijo posameznih predpisov, ki urejajo ta sektor.
- 18 Zato je videti, da je odločilnega pomena vprašanje za predhodno odločanje, ki ga zastavlja subjekt JAMENDO: veljavna italijanska zakonodaja namreč izključuje neodvisne subjekte za upravljanje iz obsega subjektov, ki smejo opravljati dejavnost „[...] posrednika, kakor koli se izvaja, v vseh neposrednih ali posrednih oblikah ukrepanja, posredovanja, pooblaščenja, zastopanja in odstopa za izvajanje pravic uprizoritve, izvedbe, recitacije, radiodifuzije, vključno s priobčitvijo javnosti prek satelita, ter mehanskega in kinematografskega reproduciranja varovanih del“.

MNENJE PREDLOŽITVENEGA SODIŠČA

- 19 Predložitveno sodišče meni, da je vprašanje utemeljeno. Čeprav drži, kot trdi LEA, da je mogoče direktivo prožno prenesti v nacionalni pravni red, je res tudi, da obstaja načelo primerne in popolne prenosa direktiv, ker sistem, ki ga je določil zakonodajalec Skupnosti, v celoti ustvarja učinke uskladitve, ki so značilni za cilje Evropske unije. Prenos direktive Skupnosti, ki je samo delen oziroma nepopoln oziroma nelogičen, je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije kršitev evropskega prava.
- 20 Naloga nacionalnega zakonodajalca je torej, da pri prenosu zagotovi, da bodo (uvodna izjava 7 Direktive), „[d]a se zagotovijo enakovredni varovalni ukrepi po vsej Uniji, [...] zakonodaje držav članic v zvezi z upravljanjem avtorske pravice in izdajanjem večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela usklajene. Zato bi morala ta direktiva imeti za pravno osnovo člen 50(1) PDEU“. Videti je tudi, da predložitveno sodišče meni, da se nacionalni zakonodajalec ne more odločiti, da v nacionalni zakonodaji ne bo opredelil pooblastil in pristojnosti, ki so podeljeni neodvisnim subjektom za upravljanje, oziroma da jih bo izključil iz obsega subjektov, pooblaščenih za posredovanje avtorskih pravic, čeprav ima diskrecijsko pravico pri prenosu, ker to povzroči ovire pri izvajanju enakovrednih gospodarskih dejavnosti na nacionalnem ozemlju za subjekte evropskega prava, kakršen je JAMENDO, ki so ustanovljeni v drugačni obliki neodvisnih subjektov za upravljanje. To protislovje se je pokazalo tudi v italijanski zakonodaji o prenosu, ker je v členu 4 zakona o prenosu po eni strani določeno: „Imetniki pravic lahko organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ali neodvisnemu subjektu za upravljanje, ki ga sami izberejo, zaupajo upravljanje pravic ali zadevnih kategorij ali vrst del in drugih varovanih gradiv na ozemljih, ki jih navedejo, ne glede na državo Evropske unije državljanstva, prebivališča ali sedeža organizacije za kolektivno upravljanje pravic, neodvisnega subjekta za upravljanje ali imetnika pravic“, kar torej pomeni, da lahko imetniki pravic zaupajo upravljanje pravic tako organizaciji za kolektivno upravljanje pravic kot tudi neodvisnemu subjektu za upravljanje v kateri koli državi članici Evropske unije, po drugi strani pa je v istem besedilu to „brez poseganja v določbe člena 180 zakona št. 633 z dne 22. aprila 1941, ki se nanaša na dejavnost posredovanja avtorskih pravic“, kar omogoča delovanje na nacionalnem ozemlju samo SIAE in organizacijam za kolektivno upravljanje pravic. V bistvu je italijanski zakonodajalec, čeprav je v celoti prenesel duh Direktive, vključil omejitve v obliki izjeme, ki je nelogična in v nasprotju z načeli Direktive.
- 21 Nacionalna ureditev iz člena 4(2) uredbe o prenosu in veljavnega besedila člena 180 zakona o avtorskih pravicah, kot je bil spremenjen zaradi prilagoditve direktivi, neodvisnim subjektom za upravljanje preprečuje delovanje v Italiji in določa, da morajo ti s SIAE ali z drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic skleniti pogodbe o zastopanju, vendar pa ne posega v možnost neposrednega upravljanja s strani imetnikov.

- 22 Ker je direktiva priznala neodvisne subjekte za upravljanje kot subjekte, ki zakonito poslujejo na področju upravljanja in posredovanja avtorskih pravic z vidika spodbujanja konkurence, ki je lastno ureditvi Unije, bi se morala za vsako teritorialno omejitev njihovega delovanja zahtevati utemeljitev z vidika ene od možnosti, ki jih navedena ureditev izrecno določa. Znano je namreč, da so v številnih državah članicah Evropske unije skoraj izginili zakonski pridržki glede posredovanja avtorskih pravic in da lahko poleg organizacij za kolektivno upravljanje pravic tam poslujejo tudi neodvisni subjekt za upravljanje, vključno s subjekti, ustanovljenimi v drugih državah članicah.
- 23 Neodvisni subjekti za upravljanje so, enako kot organizacije za kolektivno upravljanje pravic, organizacije, ki imajo dovoljenje za upravljanje avtorskih pravic za račun več kot enega imetnika pravic, v skupno korist takih imetnikov; strukturne razlike med temi subjekti, in razlike v njihovem delovanju, ki bi lahko bile pomembne v ureditvi notranjega delovanja in nadzora, niso videti *prima facie* pomembne za namen morebitnih omejitev dejavnosti posredovanja, ki je strukturno enaka, se pa razlikuje pri pridobivanju pooblastil in pri podeljevanju licenc, pri čemer se mora v vsakem primeru opravljati v interesu imetnikov pravic.
- 24 Direktiva v večini svojih določb obravnava dejavnost kolektivnega upravljanja pravic skupaj, z dvojnega vidika pridobivanja pooblastil avtorjev in podeljevanja licenc uporabnikom, tako da je mogoče o pravici neodvisnih subjektov za upravljanje za delovanje sklepati tudi iz uvodne izjave 15 direktive, kot posledici pravice imetnikov, da svobodno pooblastijo tudi take subjekte („Imetnikom pravic bi moralo biti na voljo, da upravljanje svojih pravic zaupajo neodvisnim subjektom za upravljanje“), v skladu s svojo usmeritvijo, ki spodbuja konkurenco.
- 25 Zavarovanje *fumus* je torej močno pogojeno z uporabo nacionalnega predpisa, ki izraža načelo, ki bi lahko bilo v nasprotju s preneseno zakonodajo Unije.
- 26 Videti je, da zastavljeno vprašanje očitno spada na področje, ki ga pokriva evropski predpis, ker je cel posamezen nacionalni trg, v obravnavani zadevi italijanski, nedvomno velik del skupnega trga, in zato ker sta si v sporu postavljeni nasproti LEA in družba za kolektivno upravljanje, ki zakonito deluje v drugih državah Unije in katere predmet so storitve upravljanja in posredovanja avtorskih pravic v korist tako italijanskih kot tujih avtorjev.
- 27 Če je vprašanje utemeljeno, bi morala biti zadeva odločena z uporabo člena 4(2) uredbe o prenosu, ki določa, da imajo imetniki pravico, da zaupajo upravljanje organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ali neodvisnemu subjektu za upravljanje, ki ga sami izberejo, ustanovljenemu ali s sedežem v kateri koli državi članici, brez poseganja v sklic iz člena 180 zakona o avtorskih pravicah in tam določenega pridržka v korist SIAE in drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic, torej z uporabo predpisa notranjega prava, ki je skladen z Direktivo, in ne z neposredno uporabo slednje.

- 28 Vprašanje je pomembno v obravnavani zadevi, ker tožeča stranka navaja stalno in še trajajočo nezakonitost ravnanja tožene stranke, kot predpogoj za zahtevano prenehanje kršitve in za razširitev zahtevka za povračilo škode tudi na prihodnje obdobje.
- 29 Zato je treba presoditi, ali je treba prenehati uporabljati notranji predpis, da se zagotovi spoštovanje predpisov evropskega prava na področju svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (člena 49 in 56 PDEU) in Direktive 2014/26/EU, in v ta namen predložiti Sodišču vprašanje za predhodno odločanje, kot je ponovno zastavljeno v nadaljevanju.
- 30 Vprašanje je nujno v skladu s členom 105 Poslovnika Sodišča, ker, kot je navedeno zgoraj, dejavnost JAMENDO poteka v formalnem okviru nezakonitosti, tako da bi bilo v primeru, da bi bil odgovor na vprašanje za predhodno odločanje nikalen, treba nujno odrediti prenehanje kršitve v korist organizacije LEA.

VPRAŠANJE ZA PREDHODNO ODLOČANJE:

„Ali je treba Direktivo 2014/26/EU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu zakonu, ki dostop na trg posredovanja avtorskih pravic ali podeljevanja licenc uporabnikom pridržuje samo subjektom, ki so v skladu z opredelitvijo iz iste direktive opredeljeni kot organizacije za kolektivno upravljanje pravic, in izključuje tiste subjekte, ki so opredeljeni kot neodvisni subjekti za upravljanje in so ustanovljeni v isti ali v drugih državah članicah?“

IZ TEH RAZLOGOV

Odreja, da se ta sklep [...] (ni prevedeno) takoj posreduje tajništvu Sodišča Evropske unije v morebitno obravnavo po hitrem postopku v skladu s členom 105 Poslovnika Sodišča.

[...] (ni prevedeno)

V Rimu, 5. januarja 2022

[...] (ni prevedeno)